

Jiří Hadaš: Internet je zákeřný pro kohokoli, ale pro kouzelníky snad nejvíc

[in novinky.cz/clanek/kultura-jiri-hadas-internet-je-zakerny-pro-kohokoli-ale-pro-kouzelniky-snad-nejvic-40426288](https://www.novinky.cz/clanek/kultura-jiri-hadas-internet-je-zakerny-pro-kohokoli-ale-pro-kouzelniky-snad-nejvic-40426288)

Od roku 2016 vedete jako prezident Český magický svaz. Kolik má členů?

Covid čísla „upravil“, ale odhaduju, že máme mezi třemi sty padesáti a čtyřmi sty členy. Někdo přichází, někdo odchází. A sám dobře vím, že musíme stále hledat nové adepty, hlavně mezi mladými lidmi. Musíme jim ukázat, jak je magie krásná.

Je těžké nové zájemce k ní nalákat?

Jasně, že jo! Já sám jsem byl vychován v rodině, k níž kouzlení patřilo a patří. Táta byl součástí Českého magického svazu, který začínal v roce 1969, od 70. let. Proto mě taky jeho vrstevníci dobře znají. Když se volil po Pavlu Kožíškovi v roce 2016 nový prezident ČMS, volba logicky padla na mě.

Byl jste z toho nadšený?

Jak jsem říkal, bylo to logické. V tu dobu mě ani mě nenapadl nikdo jiný, kdo by prezidenta mohl nebo chtěl dělat. I proto, že je to neplacený post, že musíte jednat s úřady, včetně ministerstva kultury, vydáváme k tomu ještě časopis Moderní magie... Těch formalit je hodně, ale mě to pořád baví.

Kolik je v Česku v kouzelnickém oboru profesionálů?

Jak ustát chvíle, kdy se toho na nás valí moc?

Seznam Native

Kolem čtyřiceti. Tohle číslo berte s rezervou, možná je nadnesené. Pak jsou ovšem lidé, kteří kouzlení berou jako brigádičky. Vystupují za menší honoráře, za občerstvení..., jen proto, že chtějí druhým udělat radost.

Magii se věnujete desítky let.
Vzpomínáte si ještě na první
vystoupení před diváky?

Bylo to asi v mateřské
školce, byly nám čtyři roky,
možná pět let. Táta nás ke
kouzlení vedl odmala.
Neměli jsme moc na výběr,
zda se tomu (ne)chceme věnovat.



Používáte záměrně množné číslo?

Ano, pocházím z dvojčat. Mám ještě staršího bratra Jaroslava, o pár minut. V době, kdy jsme se narodili (3. listopadu 1974 - pozn. red.) nebyla lékařská vyšetření maminek tak důkladná. Já jsem tak byl pro rodiče takové velké, malé překvapení. Vždycky vtipkujeme, že jsme byli s bráchou největším tatínkovým kouzlem.



Foto: Soukromý archív Jiřího Hadaše



+8

Kouzlili jste v mateřské školce, poté na té základní. Co jste šel po ní studovat?

Peďák. Na konci základky jsem totiž intenzivně uvažoval, co budu dělat dál. Brácha to měl jednoduché. Chtěl zůstat doma, v Uherském Hradišti. Chtěl dělat ekonomku, později podnikat. Což si dávno

splnil. Tyhle sny měl určitě po tátovi, který dlouhé roky trpěl, že nemohl mít živnost. Když komunisti v roce 1988 podnikání povolili, byl asi první podnikatel na jižní Moravě. Otevřel si bufet a byl šťastný...

Odbíháte mi z otázky. Proč u vás zvítězil peďák?

Protože jsem v osmé třídě nevěděl, co chci dělat. Peďák dělala v Kroměříži už naše ségra, říkala, že je fajn. Tím mě nasměrovala. Jenže do Kroměříže se chlapi tehdy nebrali, šlo o zaměření na mateřskou školku. Na konec jsem skončil na peďáku v Boskovicích. Po něm jsem šel na vysokou do Brna, na učitelství 1. stupně. U dětí jsem po studiích na delší čas zůstal, učil jsem na Velehradě, v Uherském Hradišti. Jsem u nich, s nimi v něčem vlastně pořád. Jen už nestojím za katedrou.

Jak šla vaše role pedagoga dohromady s kouzlením?

Špatně, proto už neučím. Nešlo dlouhodobě dělat obojí. Ale jinak Brnu, vysoké, vděčím za to, že jsem se naplno vrhnul znovu na kouzelnictví. Dá se říci, že jsem navázal tam, kde jsem po základní škole skončil. Na střední jsem nekouzlil.

Proč?

Protože mě to nebavilo. Kouzlili jsme od malička, se šátečky, provázky... Na základce jsme k nim přidali králíky a hrdličky. Zkoušení na vystoupení obvykle probíhala doma. Což nás, dva živé kluky, nebavilo. Zkuste jen tak stát a „jako“ cosi dělat... Smysl jsme ve všem našel vážně až na té vysoké, kdy jsem začal plánovat, že budu jako David Copperfield vyprodávat s velkými triky sály.

Vyprodával?

No, začínal jsem na diskotékách. Má čísla připomínala styl Ein Kessel Bunes. Filtry, boa, asistentky... Teď se tomu směju. Jako student jsem měl i jasno v tom, že nebudu hrát pro děti. Vidíte, všechno dopadlo jinak.



Přehrát

Jiří Hadaš a jeho kouzlo s kartami

Článek

00:42

Video: www.jirihadas.cz

Jiří Hadaš a jeho kouzlo s kartami Video: www.jirihadas.cz

Představení pro děti vás z velké části živí. Baví vás?

Já jsem mezi nimi dokonce šťastný! Patřím tam. Říkávám o sobě, že jsem dítě v dospělém těle. Baví mě je bavit. O tom svědčí i to, že náš Kouzelný karneval slaví už čtvrt století. Dalo by se jinak říct, že představení pro děti tvoří nyní dvě třetiny mých vystoupení, ta zbylá třetina je věnována dospělým. Někdy si mě objednávají i stejní klienti.

Ještě k vašemu dětství. Kouzelní vás učil táta. Dokázal se jím on za socialismu uživit?

Jen zčásti. V té druhé pracoval jako číšník, na což si nestěžoval. I to ho bavilo. Kouznil, když to šlo. Jako umělec byl taky nucen dělat takzvané přehrávky před komisí, která mu vystoupení schvalovala. Mohl být kvůli nim pod Pragokonzertem, ale to se mu nechtělo. Říkával, že má blíž Bratislavu, proto si udělal přehrávky u Slovkoncertu.

Kvůli tomu měl ve městě i přechodné bydliště. Za jedno vystoupení dostával za socialismu asi tři stovky. Úspěchy měl třeba s 2 Ogars, v němž jsem hrál i já. Dokonce jsme s tímhle komickým představením inspirovaným slováckým folklorem vyhráli 1. místo na Mistrovství České republiky v moderní magii a jeli s ním soutěžit na mistrovství světa v Německu, kde nás vyloučili.

Proč?

Protože je to číslo, v němž se popíjí slivovice. Což porota vyhodnotila jako reklamu na značku alkoholu.

Váš bratr Jaroslav ještě kouzlí?

Ne. Podniká v pohostinství. Navázal na tátu jinde.

Oba jste ovšem zůstali věrní jižní Moravě. Jste patrioti?

Velicí. Říkávám k tomu, že dojedu kamkoli, ale doma jsme v Uherském Hradišti. Je to krásné, čisté město. Není mi jedno, co se tam děje. Proto jsem dvakrát kandidoval ve volbách. A měl jsem docela úspěch. Dostal jsem velké množství preferenčních hlasů. Určitě mně u voličů pomohlo i to, že jsem známý ještě jako „ten učitel“ a „ten kouzelník“.

Jiří Hadaš

- Narozen 3. listopadu 1974 v Uherském Hradišti, kde také stále žije.
- Patří k české kouzelnické špičce. Vystupoval mimo jiné i v televizním pořadu Česko Slovensko má talent, a to s Vendulou Drábkovou v roce 2011.
- Od roku 2016 vede Český magický svaz.
- Na Stream.cz lze dohledat jeho úspěšný pořad Škola kouzel s Jirkou Hadašem.

Kouzelníci mívají vedle rekvizit i asistentky. Jak si je vybíráte?

Vždycky to byly kamarádky, mé vrstevnice. Vyrůstali jsme na Vlaštovce, v televizi nic moc jiného nedávali, mobily, internet nebyly. Hráli jsme si v ulicích, lítali venku, mezi zahrádkami. Proto jsme se my děti všechny znaly. Měl jsem tedy později z „čeho vybírat“. Jedna asistentka plynule střídala druhou. Podobné výměny vždy vyplývaly, vyplývají z nějakých vnějších okolností. Mezi ty nejdůležitější patřívají: těhotenství, děti, rodina.

Musejí být vaše asistentky mladé a krásné?

Musejí se hlavně nebát být na jevišti, stát před lidmi... No a taky jsem je musel občas ukecávat, aby se mnou kouzlit šly. Představte si tu situaci, pozvete ženu na kafe a sdělíte jí: nechceš se mnou kouzlit?

Chtěly?

Většinou se nejdřív začaly smát. Taky k tomu musím ještě říct, že jsem neoslovoval každou kamarádku, věděl jsem, koho bych nalákat na kouzlení mohl. Stále v tomhle směru „sahám“ po vrstevnicích, plus minus. Ano, asistentka by měla být krásná, ale nemusí být mlad'ounká. Nemám rád, když vidím, jak vedle starších kouzelníků stojí osmnáctky. Vypadá to divně.

Kolik je vaší současné asistentce?

Renatce? Ta je asi o deset let mladší. Myslím si, že je to akorát, že spolu vizuálně ladíme.

A jsme skoro v zákulisí vaší profese. Vykrádají se kouzla?

Vykrádají, jako všechno. Internet je zákeřný pro kohokoli, ale pro kouzelníky snad nejvíc. Těžko lze udržet tajemství. Uděláte-li určité kouzlo, vystoupení, lidem se vaše triky líbí, okamžitě zamíří doma k počítači, zapnou mobily a vyhledávají si, jak jste to dělal. Při troše trpělivost mají návody snad na všechno. Což je pro kouzelníky škoda.

Vy ovšem taky natáčíte pro veřejnost videa s kouzly, ne?

Ano, ale pro děti. Dělal jsem pro ně za covidu Školu kouzel pro Stream.cz. Vysvětloval jsem ty nejzákladnější triky, které by je mohly bavit. Těžili jsme z toho, že svět žil on-line. Každý náš díl měl asi pět minut. A odezvy na ně přicházely i od rodičů. Je ovšem zásadní rozdíl, zda vyzrazujete podobné kouzelnické blbůstky, nebo zásadní kouzla. To bych neudělal.

Co když se vám kouzlo i přes zkušenosti nepovede?

I to se samozřejmě jednou za čas stává. Příčinou je většinou nesoustředěnost nebo nedostatečný čas na přípravu. Výhodou je, že většinou ani nemusejí poznat, že je „cosi špatně“... a jako správný kouzelník nesmíte dát najevo, že se to pokazilo a musíte z toho nějak nenápadně vykouzlit.

Pavel Kožíšek: Kouzelník je hlavně herec, který dobře hraje kouzelníka

Styl



Jediný český břichomluvec baví celý svět

Koktejl

